

ประกาศสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข
การนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกไปจัดการนอกบริเวณโรงงาน พ.ศ.

๑. หลักการ

ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข การนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกไปจัดการนอกบริเวณโรงงาน พ.ศ. ฉบับนี้ ทำขึ้นมาเพื่อเป็นหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกไปจัดการนอกบริเวณโรงงาน ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งต้องทำหน้าที่ อนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกโรงงานตามกฎหมายโรงงาน โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (๑) ให้ผลการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน (๒) ให้สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วถูกนำไปจัดการด้วยวิธีการที่ถูกต้อง สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันทั้งรหัสประเภทหรือชนิด และวิธีการจัดการ สนับสนุนการนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไปเป็นพลังงาน และเพื่อให้เกิดการศึกษา วิจัย สร้างภาระต่อผู้ประกอบการน้อยที่สุด มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด และสังคมยอมรับได้ (๓) กรณีที่เกิดเหตุเดือดร้อน รำคาญ หรือเกิดการลักลอบทิ้ง หรือเกิดปัญหาด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมขึ้น ภายหลังจากการอนุญาต ความรับผิด (Liability) ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้พิจารณาอนุญาต จะถูกจำกัดตามหลักเกณฑ์

๒. วิธีการรับฟังความคิดเห็น และกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

กรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น ๒ ช่องทาง ประกอบด้วย เว็บไซต์กรมโรงงานอุตสาหกรรม (www.diw.go.th) ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ร่วมกับสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) ระหว่างวันที่ ๑๒ - ๒๘ เมษายน ๒๕๖๖ จากผู้มีส่วนได้เสีย เช่น ผู้ประกอบกิจการโรงงาน หน่วยงานของรัฐและเอกชน และประชาชนทั่วไป เพื่อให้ได้รับทราบและร่วมให้ความคิดเห็นต่อร่างประกาศฉบับดังกล่าว

๓. สรุปผลรับฟังความคิดเห็น

เมื่อสิ้นสุดการรับฟังความคิดเห็นมีจำนวนผู้แสดงความคิดเห็นต่อ (ร่าง) ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข การนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกไปจัดการนอกบริเวณโรงงาน พ.ศ. ดังนี้

๓.๑ ผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมโรงงานอุตสาหกรรม (www.diw.go.th)

จำนวนที่ตอบ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ผู้เยี่ยมชม
๔๒	๓๖	๖	๑๔๖

๓.๒ ผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th)

จำนวนที่ตอบ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ผู้เยี่ยมชม
๑	๑	๐	๓๘

๔. สรุปประเด็นความคิดเห็น

หลังจากเสร็จสิ้นการรับฟังความคิดเห็นต่อ ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข การนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกไปจัดการนอกบริเวณโรงงาน พ.ศ. มีผลการแสดงความคิดเห็นและคำชี้แจงเหตุผล สรุปได้ดังนี้

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
๑	เอกชน	เห็นด้วย	วิธีกำจัด ๐๘๓ (หมักทำปุ๋ยหรือ สารปรับปรุงคุณภาพดิน) ควรเพิ่มของเสียประเภท ขี้เถ้า จากโรงไฟฟ้าขยะอุตสาหกรรม ที่ไม่เป็นอันตราย เข้าไปด้วย เนื่องจากปัจจุบันของเสีย ดังกล่าวได้มีการทดลองและ วิจัยแล้วว่าสามารถนำไปเป็น สารปรับปรุงดินได้	ขี้เถ้าจากโรงไฟฟ้าขยะอุตสาหกรรม ที่ไม่เป็นของเสียอันตราย มีความจำเป็น ที่จะต้องพิจารณาการปนเปื้อน อย่างรอบคอบ เช่น อาจมีการ ปนเปื้อนไปด้วยไดออกซิน ซึ่งเป็นค่าที่ ถูกควบคุมตามประกาศกระทรวง อุตสาหกรรม เรื่อง การจัดการ สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๖๖ การนำไปทำเป็นปุ๋ยหรือ สารปรับปรุงดิน อาจทำให้เกิดการ ปนเปื้อน และอาจต้องใช้งบประมาณ ในการฟื้นฟูสูง
๒	เอกชน	เห็นด้วย	วิธีกำจัด ๐๔๖ อยากรให้ ๑. ผู้ประกอบการโรง ๑๐๖ ใช้เชื้อเพลิงจากวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว จากโรงงานอุตสาหกรรมเท่านั้น ควรตัดขยะชุมชนออก เพราะว่า ขยะจากชุมชน ไม่ใช่ขยะตาม พ.ร.บ. โรงงาน ๒. เกณฑ์พิจารณา ค่าความร้อน น้อยกว่า ๒,๒๐๐ กิโลแคล ควรเพิ่มการพิจารณาขั้นตอน กระบวนการผสมเพื่อให้ได้ ค่าความร้อนที่เหมาะสมในการ ไปทำเชื้อเพลิงผลิตกระแสไฟฟ้า	๑. โรงงานลำดับที่ ๑๐๖ เป็นโรงงาน ที่ประกอบกิจการในการรับ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมาเป็นวัตถุดิบ ในกระบวนการผลิต จึงสามารถรับ ของเสียที่มาจากชุมชนได้ ๒. จะได้นำประเด็นนี้ไปพิจารณา ต่อไป โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรมจะ กำหนดให้แสดงผลการตรวจวิเคราะห์ ค่าความร้อน และสัดส่วนการใช้วัสดุ ที่ไม่ใช้แล้วแต่ละชนิดที่นำมาผสมกัน ดังนั้น จึงไม่สามารถกำหนดได้แน่ชัด ถึงกระบวนการผลิต เนื่องจาก ในกระบวนการผลิตเชื้อเพลิงมี หลากหลายกรรมวิธี ขึ้นอยู่กับ เครื่องจักร เทคโนโลยี เงินทุน ความต้องการของโรงไฟฟ้าที่นำ เชื้อเพลิงไปใช้ รวมถึงชนิด ประเภท และปริมาณของวัตถุดิบ

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
๓	เอกชน	เห็นด้วย	เงื่อนไขการขออนุญาต วิธีกำจัด ๐๔๖ ไม่ควรอนุญาตให้ผู้รับ ดำเนินการที่เป็นโรงงาน ๑๐๖ ที่ทำเชื้อเพลิงจากขยะชุมชน (RDF) เนื่องจากขยะชุมชนไม่ใช่ ขยะตาม พ.ร.บ. โรงงาน และ ปัจจุบันโรงที่ผลิตเชื้อเพลิง RDF จากขยะชุมชน ก็ไม่ต้องขอ มีใบอนุญาตเป็นผู้รับดำเนินการ โรงงานลำดับที่ ๑๐๖	โรงงานลำดับที่ ๑๐๖ เป็นโรงงาน ที่ประกอบกิจการในการรับผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมที่ไม่ใช้แล้วหรือวัสดุ ที่ไม่ใช่แล้วตามกฎหมายว่าด้วย โรงงานมาเป็นวัตถุดิบในกระบวนการ ผลิต จึงสามารถรับของเสียที่มาจาก ชุมชนได้ ปัจจุบันโรงงานที่ผลิต เชื้อเพลิง RDF ถูกจัดเป็นโรงงาน ลำดับที่ ๑๐๖
๔	เอกชน	เห็นด้วย	ควรเพิ่มการพิจารณา รายละเอียด เอกสารเฉพาะ ทางด้านเทคนิคของวิธีกำจัด ๐๑๑ เพื่อป้องกันและลด ความเสี่ยงการรับของเสียไปแล้ว ไม่สามารถนำไปใช้งานได้ ซึ่งอาจจะการกองทิ้งไว้ หรือ ลักลอบทิ้งของขยะดังกล่าว	ในการพิจารณานำสิ่งปฏิกูลหรือ วัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณ โรงงาน ผู้ก่อกำเนิดจะต้องแนบ ภาพถ่ายประกอบการพิจารณา รวมทั้งประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือ วัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๖๖ ผู้รับดำเนินการจะต้องตรวจสอบ และ หรือเก็บตัวอย่างตามวิธีการสุ่มเก็บ ตัวอย่างเพื่อตรวจสอบลักษณะสำคัญ ที่ยืนยันหรือระบุวัสดุที่ไม่ใช้แล้วให้ แน่ชัดว่าเป็นวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ได้รับ อนุญาต (fingerprinting)
๕	เอกชน	เห็นด้วย	แต่ข้อ ๒.๔ ต้องเพิ่มรหัสของ วิธีกำจัด ๐๑๑ ด้วย เพราะ กรมโรงงานอนุญาตให้ขน ๐๑๑ เวลาขนก็ขนเยอะด้วย ถ้าไม่มี อาจเกิดเหตุแอบขนไปทิ้ง เหมือนในข่าวปัจจุบันได้นะ	ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุ ที่ไม่ใช่แล้ว พ.ศ. ๒๕๖๖ กำหนดให้ ผู้รับดำเนินการมีหน้าที่ต้องรายงาน การจัดการวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ รายเดือน ซึ่งจะต้องรายงานผลิตภัณฑ์ ปริมาณ และผู้รับมอบผลิตภัณฑ์
๖	เอกชน	เห็นด้วย	ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ขอให้ขยาย ความข้อ ๔ หลักเกณฑ์การนำ สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ออกไปจัดการนอกบริเวณ โรงงาน สำหรับข้อมูลเอกสาร เฉพาะทางด้านเทคนิค ในบาง รหัสวิธีจัดการ มีขอเอกสารที่ เป็นสัญญาระหว่างผู้รับดำเนินการ	สัญญาระหว่างผู้รับดำเนินการ และ ผู้รวบรวม หมายถึงเป็นสัญญาที่แสดง ถึงข้อผูกพันหรือยินยอมเพื่อนำ ของเสียที่รวบรวมได้ไปจัดการต่อ ซึ่งอาจใช้สัญญาที่เป็นหนังสือยินยอม ระหว่างทั้งสองฝ่ายเพื่อประกัน ความรับผิดชอบ (liability) ก็ได้

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			และผู้รวบรวม สัญญาดังกล่าว หมายถึง สัญญาที่เป็นหนังสือ ยินยอมระหว่างทั้งสองฝ่ายเพื่อ ประกันความรับผิด (liability) หรือหมายถึงสัญญาอื่นๆ	
๗.	เอกชน	ไม่ เห็นด้วย	กรณีการจัดการตามวิธี ๐๓๑ ของกากตะกอนชีวภาพ ถ้าโรงงานมีระบบบำบัดน้ำเสีย ของตนเองแล้วต้องการนำ กากตะกอนชีวภาพจากโรงงาน อื่นเพื่อนำมาใช้ฟื้นฟูระบบ กรณีระบบ upset ไม่แน่ใจว่า “ผู้รับดำเนินการที่เป็นโรงงาน ซึ่งเพิ่มรายการวัตถุอันตราย หรือเพิ่ม ประเภท โรงงานตามที่ กฎหมายกำหนด” หมายถึงรวมถึง โรงงานที่ไม่ใช่ลำดับที่ ๑๐๑ ๑๐๕ ๑๐๖ ใช่หรือไม่ การเพิ่ม รายการวัตถุอันตรายทำแค่หนึ่งครั้ง ที่รับมาใช้หรือไม่ แนวทางการ ปฏิบัติของโรงงานที่ไม่ใช่ ผู้รับดำเนินการจัดการของเสีย เป็นหลักจะมีวิธีการปฏิบัติ อย่างไรที่สามารถให้การจัดการ ลักษณะนี้ไม่เป็นภาระเพิ่มเติม กับโรงงาน	จะได้นำประเด็นดังกล่าวไปพิจารณา ปรับปรุงต่อไป
๘	เอกชน	เห็นด้วย	ขอเพิ่มเติมประเด็นดังนี้ - วิธีการกำจัด ๐๔๗ ใช้วัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เป็นของ เสียอันตรายเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิง ทดแทนโดยตรงในเตาเผา (incinerator) เพื่อผลิต กระแสไฟฟ้า เอกสารเฉพาะ ทางด้านเทคนิค ระบุว่า “หนังสือสัญญาหรือหนังสือ รับรองระหว่างผู้รับดำเนินการ กับโรงงานผู้ใช้ปลายทาง ซึ่งทั้งสองฝ่ายลงนามในหนังสือ”	จะได้นำประเด็นดังกล่าวไปพิจารณา ปรับปรุงต่อไป

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			<p>ข้อคิดเห็น: เนื่องจากผู้รับ ดำเนินการเป็นโรงงานลำดับที่ ๘๘ เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า ได้เผาทำลายแล้ว ดังนั้น ไม่มี การส่งผลิตภัณฑ์ต่อไปยังโรงงาน ผู้ใช้ปลายทาง ขอให้ กรอ. ลองทบทวนความหมายของ โรงงานผู้ใช้ปลายทางคือใคร หมายถึงสัญญาซื้อขายไฟฟ้า จากภาครัฐหรือไม่</p> <p>- วิธีการกำจัด ๐๔๘ ใช้วัสดุ ที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นของเสีย อันตรายเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิง ทดแทนโดยตรง ในเตาเผา (incinerator) เพื่อผลิต กระแสไฟฟ้า เอกสารเฉพาะ ทางด้านเทคนิค ระบุว่า “หนังสือสัญญาหรือหนังสือ รับรองระหว่างผู้รับดำเนินการ กับโรงงานผู้ใช้ปลายทาง ซึ่ง ทั้งสองฝ่ายลงนามในหนังสือ”</p> <p>ข้อคิดเห็น: เนื่องจาก ผู้รับดำเนินการเป็นโรงงาน ลำดับที่ ๘๘ และ ๑๐๑ เพื่อ ผลิตกระแสไฟฟ้า ได้เผาทำลาย แล้ว ดังนั้น ไม่มีการส่ง ผลิตภัณฑ์ต่อไปยังโรงงานผู้ ใช้ปลายทาง ขอให้ กรอ. ลอง ทบทวนความหมายของโรงงาน ผู้ใช้ปลายทางคือใคร หมายถึง สัญญาซื้อขายไฟฟ้าจากภาครัฐ หรือไม่</p>	
๙	เอกชน	ไม่ เห็นด้วย	<p>ขอเสนอแนะให้นำ (ร่าง) ประกาศกรมโรงงาน อุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข การนำ สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติ กรมโรงงานอุตสาหกรรมจึงได้แยก ประกาศกำหนดในแต่ละเรื่อง ทั้งนี้ รายละเอียดของผนวกใน (ร่าง) ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง ประเภทหรือชนิดของสิ่งปฏิกูล</p>

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			<p>ออกไปจัดการนอกบริเวณ โรงงาน พ.ศ. ผนวกใน ร่าง ประกาศกรมโรงงาน อุตสาหกรรม เรื่อง ประเภทหรือ ชนิดของสิ่งปฏิภูลหรือ วัสดุที่ไม่ใช้แล้วและวิธีการ จัดการ สำหรับการขออนุญาต และการอนุญาตให้นำสิ่งปฏิภูล หรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอก บริเวณโรงงาน แบบอัตโนมัติ ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. เนื่องจาก ร่างประกาศฯ ฉบับนี้ เป็นภาคผนวก ซึ่งจะทำให้ร่าง ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง ประเภทหรือชนิดของ สิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว และวิธีการจัดการ สำหรับการ ขออนุญาตและการอนุญาตให้ นำสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ออกนอกบริเวณโรงงานแบบ อัตโนมัติผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอเสนอแนะให้ตัดภาคผนวก ที่ ๒ ออก เนื่องจากซ้ำซ้อนกับ ข้อมูลที่แสดงแล้วใน (ร่าง) ประกาศกรมโรงงาน อุตสาหกรรม เรื่อง ประเภทหรือ ชนิดของสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ ไม่ใช้แล้วและวิธีการจัดการ สำหรับการขออนุญาตและการ อนุญาตให้นำสิ่งปฏิภูลหรือ วัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณ โรงงาน แบบอัตโนมัติผ่านระบบ อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.</p>	<p>หรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วและวิธีการจัดการ สำหรับการขออนุญาตและการ อนุญาตให้นำสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุ ที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน แบบอัตโนมัติผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. เป็นการกำหนดรหัสประเภท หรือชนิดของ สิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วและ วิธีการจัดการแบบระบบอัตโนมัติ ส่วนรายละเอียดของภาคผนวกของ (ร่าง) ประกาศกรมโรงงาน อุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การนำสิ่งปฏิภูลหรือ วัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกไปจัดการนอก บริเวณโรงงาน พ.ศ. เป็นหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการพิจารณา การนำสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ออกไปจัดการนอกบริเวณโรงงาน ซึ่งเป็นคนละประเด็นกัน</p>
๑๐	เอกชน	เห็นด้วย	<p>ภาคผนวกที่ ๑ - ๓.๒.๑ เอกสารทั่วไป (๑) หนังสือยินยอมระหว่าง</p>	<p>- จะได้นำประเด็นดังกล่าวไปพิจารณา ปรับปรุงเพื่อจัดทำ หนังสือยินยอม ระหว่างผู้ก่อกำเนิดและผู้รับดำเนินการ</p>

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			<p>ผู้ก่อกำเนิดและผู้รับดำเนินการ เพื่อประกันความรับผิด (Liability) ข้อคิดเห็น: กฎหมาย ควรมีตัวอย่างหนังสือยินยอม ระหว่างผู้ก่อกำเนิดและ ผู้รับดำเนินการ เพื่อประกัน ความรับผิด (Liability) ดังนั้น ผู้ก่อกำเนิดและผู้รับดำเนินการ สามารถทำขึ้นเองแล้วแต่ จะตกลงรายละเอียดใช้หรือไม่</p> <p>- วิธีการกำจัด ๐๔๒ ทำ เชื้อเพลิงผสม ข้อคิดเห็น: ควร ปรับหลักเกณฑ์การพิจารณา เรื่องค่าความร้อน กรณีที่ ค่าความร้อนขั้นต่ำ เช่น ๕๐๐ kcal/kg สามารถนำวัสดุที่ไม่ใช้แล้วนั้นมาทำเชื้อเพลิงผสมได้</p> <p>- วิธีการกำจัด ๐๔๖,๐๔๗,๐๔๘ เอกสารเฉพาะทางด้านเทคนิค ระบุว่า “หนังสือสัญญาหรือ หนังสือรับรองระหว่างผู้รับ ดำเนินการกับโรงงานผู้ใช้ ปลายทาง ซึ่งทั้งสองฝ่ายลงนาม ในหนังสือ” ข้อคิดเห็น : โรงงาน ผู้ใช้ปลายทางหมายถึง ผู้ก่อกำเนิดหรือไม่ ถ้าไม่ใช่ช่วย อธิบายคำจำกัดความเพิ่มเติม</p> <p>- วิธีกำจัด ๐๕๒ วัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ได้แก่ อุปกรณ์หรือชิ้นส่วน อิเล็กทรอนิกส์ ตะกอนที่มีโลหะ มีค่า น้ำยาชุบโลหะ แบตเตอรี่ กากตะกอนหรือวัสดุที่ปนเปื้อน พรอท เป็นต้น ข้อคิดเห็น : เอกสารเฉพาะทางด้านเทคนิค สำหรับ แบตเตอรี่ ขอให้เพิ่ม “ระบุข้อมูลเฉพาะแนบข้อมูล SDS และรูปภาพ”</p>	<p>เพื่อประกันความรับผิด (Liability) ต่อไป</p> <p>- ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้แล้วในรหัส การจัดการ ๐๔๒ กรณีที่ ๒ วัสดุ ที่ไม่ใช้แล้วที่มีค่าความร้อนชั้นสูง น้อยกว่า ๒,๒๐๐ kcal/kg</p> <p>- กรณีรหัสการจัดการ ๐๔๖ กำหนด เอกสารเฉพาะทางด้านเทคนิค สอดคล้องกับรายละเอียดตามวิธีการ จัดการนี้แล้ว สำหรับรหัสการจัดการ ๐๔๗ และ ๐๔๘ จะได้นำประเด็น ดังกล่าวไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป</p> <p>- สำหรับรหัสการจัดการ ๐๕๒ จะได้นำประเด็นดังกล่าวไปพิจารณา ปรับปรุงต่อไป</p>

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			<p>- รหัสวิธีจัดการ ๐๓๕ เผาทำลายในเตาเผาเฉพาะสำหรับของเสียอันตราย</p> <p>ข้อคิดเห็น : สิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว สารที่ระเบิดได้ ได้แก่ รหัส ๑๖ ๐๑ ๑๐ HA ขึ้นสวนที่ระเบิดได้ (inflator) เป็นต้น ข้อคิดเห็น : ขึ้นสวนที่ระเบิดได้ พิมพ์ตกอยู่</p> <p>- วิธีกำจัต ๐๘๑ รวบรวมและส่งออกนอกประเทศ ระบุงสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว “วัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เข้าช่ายเป็นของเสียเคมีวัตถุตามกฎหมายวัตถุอันตราย”</p> <p>ข้อคิดเห็น : ๑. ถ้าเข้าช่ายเป็นของเสียเคมีวัตถุตามกฎหมายวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการตามรหัสกำจัต ๐๘๑ หรือไม่</p> <p>๒. ถ้าเข้าช่ายเป็นของเสียเคมีวัตถุตามกฎหมายวัตถุอันตราย และเป็นวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากผู้ก่อกำเนิด ยกตัวอย่างเช่น waste catalyts ของเสียประเภทคะตะลิสต์ (Waste catalyts) และตรงกับบัญญัติ ๕.๒ ของเสียเคมีวัตถุ ดังนั้นแล้วตามร่างหลักเกณฑ์การพิจารณาของ กรอ. นั้น กรณีที่ต้องส่งออกนอกประเทศ ผู้ก่อกำเนิดจำเป็นต้องดำเนินการขออนุญาตนำออกนอกโรงงาน (กอ.๑) โดยวิธีกำจัต ๐๘๑ หรือไม่ หรือ ไม่เข้าช่ายต้องดำเนินการขออนุญาต กอ.๑</p> <p>-วิธีกำจัต ๐๘๓ หมักทำปุ๋ยหรือสารปรับปรุงคุณภาพดิน (composting or soil</p>	<p>- ได้ตรวจสอบว่าถูกต้องแล้ว</p> <p>- ได้กำหนดวิธีจัดการรหัส ๐๘๑ ทั้งกรณีวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เข้าช่ายเป็นของเสียเคมีวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกรณีวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่เข้าช่ายของเสียเคมีวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายไว้ครบถ้วนแล้ว</p> <p>- จะได้นำประเด็นดังกล่าวไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป</p>

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
			<p>conditioner) เฉพาะสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายเท่านั้น</p> <p>ข้อคิดเห็น: ขอเสนอให้เพิ่มข้อห้ามดังนี้ “ไม่อนุญาตให้นำเก้าอี้ลอย หรือ เก้าอี้หนักจากเตาเผาขยะอุตสาหกรรมเนื่องจากมีไดออกซินและโลหะหนัก และเป็นการปลดปล่อยมลพิษลงในดินและน้ำใต้ดิน”</p> <p>-วิธีกำจัด ๐๘๕ ศึกษา วิจัยและพัฒนา (study research and develop) เพื่อการทดลองในลักษณะโครงการนำร่องเท่านั้น</p> <p>ข้อคิดเห็น : กรณีที่ต้องส่งวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไปห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ยังต่างประเทศ ด้วยเหตุผลความลับทางการค้าที่ไม่สามารถวิเคราะห์ภายในประเทศได้นั้น จะเข้าข่ายวิธีกำจัด ๐๘๕ หรือไม่</p>	<p>- กรณีที่ต้องส่งวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไปห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ยังต่างประเทศ เข้าข่ายเป็นวิธีการจัดการ ๐๘๑</p>
๑๑	เอกชน	เห็นด้วย	<p>๑. เห็นด้วยในหลักการการมองสิ่งปฏิภูลของผู้ก่อกำเนิด --> วัตถุประสงค์ของผู้รับดำเนินการ แต่เป็นห่วงเรื่องสิ่งที่ผู้ประกอบการต้องดำเนินการเพิ่มเพื่อให้สอดคล้องตามกฎหมาย ซึ่งยังไม่ทราบรายละเอียด ซึ่งทุกอย่างมีต้นทุนและถ้ามากเกินไปอาจปฏิบัติไม่ได้</p> <p>๒. อยากให้มีระบบเครดิตสำหรับผู้ประกอบการที่ปฏิบัติดีตามกฎหมายหรือเข้าร่วมกับโครงการสนับสนุนต่างๆ</p>	<p>๑. ต้นทุนที่อาจจะต้องเพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการแต่ละรายรวมกันแล้ว เมื่อเทียบกับความเสียหายของสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยต้องรับมีมูลค่ามากกว่า</p> <p>๒. กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้พัฒนาเครื่องมือเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการเท่าที่ได้รับจัดสรรงบประมาณมา ได้แก่ โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว</p>

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			ของ กรอ. เช่น GI, CSR DIW, 3R เป็นต้น ลระยะเวลา พิจารณาของ จนท.	
๑๒	เอกชน	ไม่ เห็นด้วย	จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวใน ข้อ ๑ บริษัท ออแกนิก กรีน เวสต์ จำกัด มีความเห็นคัดค้าน ขอให้มีการปรับปรุงแก้ไขให้ ชัดเจน รัดกุมและสามารถมีผล ในการปฏิบัติ มีข้อกำหนด รองรับ กล่าวคือ กรณีกำหนดว่า ต้องไม่ปนเปื้อนสารประกอบ ปิโตรเลียมไฮโดรคาร์บอน (TPH) ที่ความได้จะต้องไม่มีเลย ซึ่งเป็นไปไม่ได้ แม้แต่ดิน ทั่ว ๆ ไป ก็มีปนเปื้อนอยู่แล้ว เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ ที่ไม่เป็นไปตามกฎหมาย คือ โดยปกติการออกกฎหมายโดย หน่วยงานต่างๆ จะต้องอ้างอิง และเป็นไปตามกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย การใช้ดุลยพินิจ ของเจ้าหน้าที่โดยไม่มีกฎหมาย รองรับถือว่าไม่ถูกต้อง ถ้าเป็น เรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมจะต้อง เป็นไปตามหลักวิชาการต้องมี การวิเคราะห์ วิจัยจนเป็นที่ แน่ชัดว่า ปริมาณเท่าใดจะทำให้ เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงมีการกำหนดค่าสูงสุดที่ สามารถปนเปื้อนได้ กรณีร่าง ประกาศกรมโรงงาน อุตสาหกรรมฯ ข้อ ๑. กำหนด ว่าต้องไม่ปนเปื้อนสาร ปิโตรเลียมไฮโดรคาร์บอน (TPH) บริษัทฯ เห็นว่าเป็นการ กำหนดโดยไม่มีอ้างอิงกับ กฎหมายหลัก (ประกาศ กระทรวงอุตสาหกรรมและ	การพิจารณาของกรมโรงงาน อุตสาหกรรม ๑. พิจารณาจากแหล่งกำเนิดของเสีย ตามประเภทอุตสาหกรรม (ไม่จำเป็นต้อง มีการวิเคราะห์) ๒. พิจารณาว่าในของเสียจากแหล่งที่ อนุญาตได้ที่มีการปนเปื้อน สารประกอบปิโตรเลียม ไฮโดรคาร์บอน (TPH) เกินเกณฑ์ หรือไม่ ๓. ตามข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้จะ กำหนดเกณฑ์การปนเปื้อนตามที่ท่าน เสนอแนะ ๔. ถึงแม้ว่าตามประกาศ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพดิน พ.ศ. ๒๕๖๔ จะกำหนดค่ามาตรฐาน ของการปนเปื้อนโลหะหนักและกลุ่ม สารอินทรีย์อันตรายอื่น ๆ ในดิน แต่ก็ ไม่มีความจำเป็นที่จะเพิ่มสารอันตราย อื่น ๆ ลงในดินผ่านปุ๋ยหรือสาร ปรับปรุงดินที่ทำมาจากกากตะกอน อีกทั้งข้อจำกัดของกระบวนการทาง ชีวภาพของการย่อยสลายสารอินทรีย์ อันตราย รวมทั้งการเกิดสารระหว่าง กาล (intermediate) ที่อาจเป็นสาร อันตรายที่มีความจำเป็นต้องควบคุม ๕. เกณฑ์การพิจารณาเรื่องดังกล่าวจะ ได้นำตัวเลขมาจาก EU Directive และ/หรือ US.EPA. ๖. ตัวอย่างการพิจารณาในเรื่องการ นำกากอุตสาหกรรม (Industrial Waste) ไปทำสารปรับปรุงดินของ ต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			ประกาศคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ) ดังนั้น จึงมีความเห็นว่ากรมโรงงาน อุตสาหกรรมจะต้องกำหนด ปริมาณที่ยอมให้ปนเปื้อนได้ลง ในร่างประกาศข้อ ๑ ดังกล่าว เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและ ควรสนับสนุนอุตสาหกรรม BCG	มีผู้พิจารณาอนุญาตเป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร (License from Secretary of Agriculture) พร้อมเงื่อนไขสำคัญ ๗ ข้อ ดังนี้ ๑. เป็นวัสดุที่ผู้ก่อกำเนิดของเสีย (Waste Generator) ขายได้ ๒. จุดประสงค์การใช้ เพื่อใช้ทดแทน การใช้ปุ๋ยหรือวัสดุปรับปรุงคุณภาพ ดินที่ใช้กันตามปกติ ๓. มีการรับประกัน/รับรองให้กับผู้ใช้ เกี่ยวกับคุณค่าด้านสารอาหาร ๔. มีค่า N/P/K รวมกันไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๐ ๕. เป็นวัสดุที่สามารถเปลี่ยนค่า ความเป็นกรด-ด่างของดิน (Soil pH) ๖. เมื่อใช้แล้วเกิดผลดีต่อการ เจริญเติบโต/การให้ผลผลิตของพืช/ สัตว์ หรือทำให้ดินมีคุณสมบัติดีขึ้น หรือเท่าเดิม ๗. มีปริมาณสูงกว่าเท่ากับค่าที่กำหนด (จำนวน ๑๒ รายการ)
๑๓	ประชาชน	เห็นด้วย	เห็นด้วยกับการเพิ่มรหัสกำกับ ครับ	รับทราบ
๑๔	สถาบันการศึกษา	เห็นด้วย	- ๓.๒.๑ เอกสารทั่วไป (๑) หนังสือยินยอมระหว่าง ผู้ก่อกำเนิดและผู้รับดำเนินการ เพื่อประกันความรับผิด (Liability) ไม่จำเป็นต้องใช้ เอกสารดังกล่าวแล้วหรือไม่ (เนื่องจากร่างกฎหมายการ จัดการวัสดุไม่ใช่แล้ว พ.ศ. ๒๕๖๖ ผู้ก่อกำเนิดมีหน้าที่ นำวัสดุไม่ใช่แล้วไปจัดการ จนกว่าจะได้รับจัดการแล้วเสร็จ ตามที่ได้รับอนุญาต)	หนังสือยินยอมระหว่างผู้ก่อกำเนิด และผู้รับดำเนินการ เพื่อประกันความ รับผิด (Liability) ยังมีความจำเป็นที่ จะต้องใช้ประกอบการพิจารณาอยู่ ซึ่งกรมโรงงานอุตสาหกรรมจะกำหนด รูปแบบของหนังสือยินยอมฯ ต่อไป

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			- ในส่วนหลักเกณฑ์การพิจารณา รหัสกำจัด ๐๔๕ ควรเป็นวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่มีค่าออกไซด์ของ ๔ ธาตุหลักรวมกัน หรือตัวใดตัวหนึ่งน้อยกว่าร้อยละ ๒๐ โดยน้ำหนักแห้งหรือไม่ เนื่องจากเป็นการนำไปทำวัสดุผสมก่อนจะนำไปใช้เป็นวัสดุติดทดแทนฯ	- กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้กำหนดเกณฑ์ดังกล่าว โดยใช้น้ำหนักแห้ง
๑๕	หน่วยงาน ราชการ	ไม่เห็นด้วย	๐๓๑ โซลาร์เซลล์ นำกลับไปใช้ซ้ำ โดยให้ประชาชนบุคคลธรรมดานำไปใช้ต่อ ซึ่งจะได้ประโยชน์น้อยกว่า โดยอาจไม่คุ้มเสีย เนื่องจากการเสื่อมประสิทธิภาพจากการใช้งานของโรงงาน อาจเป็นผลลัการะให้ชาวบ้าน และท้องถิ่นในการนำไปกำจัด ทั้งนี้ ควรมีการผลักดันมาตรการของรัฐในการ “รับคืนซาก” อย่างเป็นระบบ โดยนิติบุคคล เพื่อให้มีการจัดการปลายทางที่ถูกวิธีรวมถึงนำกลับไปรีไซเคิลได้อย่างเป็นระบบและเชื่อมั่นได้ว่าจะไม่มีการลักลอบทิ้ง หลังจากการใช้งานแล้ว	จะได้นำประเด็นดังกล่าวไปพิจารณาเพื่อกำหนดเป็นนโยบายต่อไป
๑๖	เอกชน	เห็นด้วย	รหัสกำจัด ๐๖๙ ใช้วิธีบำบัดอื่นๆ เพื่อทำลายความเป็นพิษ ควรเพิ่มผู้รับผิดชอบการกำจัด เป็นโรงงานลำดับที่ ๑๐๖ เพราะจำเป็นต้องมีกระบวนการ Pre-Treatment ในการทำลายความเป็นพิษของเสียอันตราย ปรับสภาพของเสียให้มีความเสถียร ก่อนนำไปกำจัด ในขั้นตอนสุดท้ายด้วยวิธีการเผา เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	รหัสกำจัด ๐๖๙ เป็นการจัดการด้วยวิธีการบำบัดเพื่อทำลายความเป็นพิษ ตรงกับลำดับประเภทโรงงานที่ ๑๐๑ เนื่องจากเป็นการบำบัด ไม่ใช่การรีไซเคิล

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
๑๗	เอกชน	เห็นด้วย	ขอให้เพิ่มเติมในช่องผู้รับดำเนินการ ให้โรงงานลำดับที่ ๑๐๖ ได้ใช้ รหัสวิธีจัดการ ในลำดับ ๐๖๗ และ ๐๖๙ ด้วย เพราะใน ปัจจุบันมีความจำเป็น ที่ต้องทำ pretreatment ก่อนการจัดการ ต่อไป โดยเฉพาะในงาน Lab waste และเป็นการส่งเสริมให้ ประเภท ๑๐๖ ต้องออกแบบ เครื่องจักรเพื่อช่วยการจัดการ ของเสียก่อนส่งเตาเผาต่อไป	รหัสกำจัด ๐๖๗ และ ๐๖๙ เป็นการ จัดการด้วยวิธีการบำบัดเพื่อทำลาย ความเป็นพิษ ตรงกับลำดับประเภท โรงงานที่ ๑๐๑ เนื่องจากเป็นการ บำบัด ไม่ใช่การรีไซเคิล
๑๘	ประชาชน	ไม่เห็น ด้วย	มาตรการ/วิธีป้องกันการลักลอบ ทิ้งของเสียจากการคัดแยกหรือ รีไซเคิล	กฎหมายที่ปรับปรุงได้กำหนด มาตรการ/วิธีป้องกันการลักลอบทิ้ง ของเสียอยู่ในหลักการของประกาศ กระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล หรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๖๖ (หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้รับผิดชอบ)